

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Φωταυγῆ σὲ ὡς ἥλιον, τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, νοηταῖς λαμπρότησι καταυγάζοντα, καὶ ἀθεΐας ἐξαίροντα, τὴν νύκτα μακάριε, Μάρτυς Ἰουλιανέ, ἐγνωκότες τὴν μνήμην σου, ἐορτάζομεν, τὴν φωσφόρον καὶ θεΐαν, καὶ τὴν κόνιν, τῶν λειψάνων προσκυνοῦμεν, ῥῶσιν ψυχῶν ἀρυόμενοι.

Καὶ τυπτόμενος μάστιξι, καὶ δεινῶς περνιζόμενος, καὶ φρουρὰ Μακάριε καθειργνύμενος, τόπους ἀμείβων θλιβόμενος, θηρσὶ συγκλειόμενος, καὶ βυθῶ προσομιλῶν, καὶ θαλάσση ποντουμένος, καὶ δεξάμενος, τὸ μακάριον τέλος, οὐκ ἠρνήσω, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, κλέος Μαρτύρων πανόλβιε.

Θαλαττίων ἐκ κόλπων σε, πρὸς τὴ χέρσω γενόμενον, κυβερνήσει Πνεύματος ὡς ἐώρακε, τὸ ἱερώτατον γύναιον, πιστῶς ὑπεδέξατο, Μάρτυς Ἰουλιανέ, καὶ ταφὴ παραδέδωκε, σοῦ τὸ ἄμωμον, καὶ πολυάθλον σῶμα, τὸ νικήσαν, διαβόλου τυραννίδα, τὴ συνεργία τῆς χάριτος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πεπτωκῶτων ὀνόρθωσις, τεθνεῶτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θεΐαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν λυτρωθῆναι καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σὲ δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὡς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα, ἔλεγε, Τὶ σοὶ ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σοὶ δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι, Μὴ μὲ μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο, τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεΐλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση, Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
(Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ἰουλιανὸν ὕμνοισι Μάρτυρα στέφω.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Ἱεροῖς εὐφημείσθω, ὕμνοις Ἀθλητά σου ἡ ἀοίδιμος, καὶ ὑπέρτιμος μνήμη, ἀπροσίτω γὰρ δόξῃ δεδόξασται.

Ὅλισθον οὐχ ὑπέστης, διηγωνισμένος τὸ μαρτύριον, τοῦ Χριστοῦ στρατιώτα, ἀσθενεΐα σαρκὸς μέχρις αἵματος.

Ἵπὲρ αἴγλην χρυσοῦ, τοῖς μαρτυρικοῖς ἐναγλαΐζεται, αἰκισμοῖς ἀπαστρέπτων, καὶ πολύτιμον λίθον ὁ Ἅγιος.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδίων, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνούμεν σε.

Ὦδὴ γ'

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Λίθοις οὐ προστέταγμαί, θεολατρῆϊν χειρῶν ἔργοις, Ἰουλιανός, τῷ φρενοβλαβούντι, δικαστῆ ἀπεφθέγγετο.

Ἰστασο πρὸ βήματος, τυραννικοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, Ιουλιανέ, ὡς Κριτὴ τῶν ζώντων, καὶ νεκρῶν παριστάμενος.

Ἄφρων οὐ γεγένημαι, ὁμολογῶν Θεὸν ἔφη, Ἰουλιανός, ἓνα ἐν τριάδι, ἀμερίστως ὑμνούμενον.

Θεοτοκίον

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολάς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἰρμός

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεύμά μου».

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἰδάτων πνιγμονή, τὸ μακάριον τέλος, δεξάμενος Σοφέ, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐναπέπνιξας, καὶ τὴν νίκην ἀπέληφας, ὅθεν πόθω σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, ἐορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σε πρεσβεύειν, Χριστῷ ἱκετεύομεν.

Θεοτοκίον

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεςιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθω, ἀεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὀρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα, πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱὲ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὦδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Νιφετώδεσι μάστιξιν, Ἰουλιανός τὸ σῶμα προδίδωσιν, ἀνεπαίσθητος τῶν πόνων γάρ, τοῦ Χριστοῦ τῷ πόθω ἐφυλάττετο.

Οὐρανίου ὑπέρτιμε, Ἰουλιανὲ χλιδῆς ἐφιέμενος, τοῖς διώκταις τὴν ἐπίγειον, ὡς Χριστοῦ θεράπων καταλέλοιπας.

Νικητὴν δεισιδαίμονος, πλάνης οὐ σαρκὸς ἢ ῥώμης Πανέντιμε, ἀλλὰ πόθος ὁ ἀήττητος, τῶν Χριστοῦ παθῶν σε ἀπειργάσατο.

Ἰππεύτης ὡς πτέρυξι, τοὺς τῆς ἀσεβείας βρόχους στερρότητι, καὶ τοῦ Πνεύματος τὴ χάριτι, πρὸς σκηνὰς Μαρτύρων ἐπαγόμενος.

Θεοτοκίον

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν, τὸν γὰρ ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης ἀειπάρθενε.

Ὦδὴ ε'

Ὁρθρίζοντες βοώμέν σοι

Μιμούμενος ἐν πᾶσι Πανεύφημε, τὸν Δεσπότην, ἔστης ἐπὶ βήματος, παρανομοῦντων κρινόμενος.

Νομίμως ἠγωνίσω καὶ τέθυσαι, τῷ Δεσπότη, ὡς ἀρνίον ἄκακον, χερσὶν ἀνόμων Μακάριε.

Ὅσιως μαρτυρήσας αἰοίδιμε, ἐπεγνώσθης, Ἰουλιανὲ μακάριε, ὑπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνούμεν σε, Θεοτόκε, σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ χόσμῳ ἐκύησας.

Ὦδὴ ς'

Χιτώνά μοι παράσχου

Ἰκρίω προσπαγέντος σου Χριστέ, ὁ κλεινὸς θεράπων σου, οὐκ ἐπαισχύνεται, ἀλλ' ὡς δόξης κοινωνὸς ἐναβρύνεται.

Σεσίγηται τῆς πλάνης τὰ αἰσγρά, θεηγόρων γλώσση δέ, θεία μυστήρια, τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἐκκαλύπτεται.

Ἰάματα παθῶν παντοδαπῶν, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, αἴτησαι ἔνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ Σωτῆρος τοῖς ὑμνούσί σε.

Θεοτοκίον

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, οὐράνιον κλίμακα, διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Χιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Συναξάριον

Τῆ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Στίχοι

- Φέρων τι χρῆμα σάκκος ἄξιον πόλου,
- Ἰουλιανόν, βάλλεται πόντου μέσον.
- Σάκκῳ Ἰουλιανὸς βυθὸν εἰσέδου εἰκάδι πρώτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος, Ἀφροδισίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τερεντίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

Παῖδες Ἑβραίων

Μύρον εὐῶδες, ἀποστάζει, ἡ αἰοίδιμος καὶ ἐνδοξὸς σου μνήμη, στρατιώτα Χριστοῦ, τοῖς ψάλλουσιν ἀπαύστως, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρρητος δόξα περιστέφει, τοὺς πρὸς αἴνεσιν τὴν σὴν συνειλεγμένους, στρατιώτα Χριστοῦ, καὶ ψάλλοντας ἀπαύστως, Εὐλογητὸς εἶ κυριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥῆσει τυράννου ἀπειθήσας, οὐκ ἐλάτρευσας Ἀοίδιμε τῆ κτίσει, ἀλλ' ἡ μόνω Θεῷ, τῷ ζῶντι ἀναμέλπων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τύφον κατέβαλες τυράννου, στηλιτεύσας τὴν ἀνόμων ἀφροσύνην, καὶ τὴν δόξαν Χριστοῦ, ἐκήρυττες κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Χαίροις πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν σαρκὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης ἀγνή, λυτρούμενον τοὺς πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποινα, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Ὦδὴ η'

Μουσικῶν ὀργάνων

Ἵπεθώπευε μὲν ὁ ἀλάστωρ, καὶ βασάνοις σὲ ἐξεκαλεῖτο, πρὸς πλάνην Ἰουλιανέ, αὐτὸς δὲ ἀνεβόας, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥωμαλεωτέρως ὥσπερ λέων, μετὰ τὰς αἰκίας τοῖς τυράννοις, προσβάλλεις Ἰουλιανέ, κραυγάζων Νήφαλέως, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀρετῆς ἀπάσης ἔμπνους στήλη, ἀσεβείας θρίαμβος ὠράθης, ἐν πόλεσι περιαχθεῖς, ἐβόας ἀναμέλπων, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοβαροῦ πυρὸς οὐκ ἀπειλή με, οὐδ' ἀκμὴ τοῦ ξίφους ἀποστήσει, τοῦ πλαστουργήσαντος Θεοῦ, ἐβόας ἀναμέλπων, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὡς τῶν ὅλων Κύριον τεκοῦσα, καὶ Παρθένος μείνασα Μαρία, καὶ μετὰ τόκον οἱ πιστοί, ἀξίως ἀνυμνοῦντες, τὸ Χαίρέ σοι βοῶμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἴκονι τῇ ἐν Δειριᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύριον ἀνύμουν, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδὴ θ'

Τὴν Ἁγνὴν ἐνδόξως

Τοῦ τυράννου τύφον κατέβαλες, Χριστοῦ στρατιώτα, καὶ ἀνδρείως ἠγώνισαι κατὰ κράτος, ἐκνευρίσας τοῦτον, διὸ σε μακαρίζομεν.

Ἐπηρμένον ὄμμα κατέβαλες, Θεοῦ στρατιώτα, ἀσωμάτου ἀλάστωρος, προσπαλαίσας μετὰ σαρκὸς ἀνδρείως, Χριστὸν μεγαλύνων ἀεὶ.

Φωλεοὺς ἐξέφυγες δράκοντος, ἐχθροῦ ἀρχεκάκου, θαλαττίοις Μακάριε κενεῶσιν, ἐμβεβλημένος, ὅθεν σὲ ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὡς καλῶς τοῖς ἄθλοις ἠγώνισαι, ὑπὲρ τοῦ Δεσπότη! ὡς ὠραίως κατέστεπαι, δεξιὰ δεσποτική! διὸ σὲ ἀξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Ὁ Μωσῆς ἐν βάτῳ κατείδέ σε, Ἁγνὴ ἐν τῷ ὄρει, δεχομένην τὸ ἄστεκτον, τῆς θεότητος πῦρ ἀφλέκτως, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν Ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεοτόκον, τὴν τὸ πῦρ τῆς θεότητος, δεξαμένην ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.